

[Heick.]

repræsentant for Sønderjylland i det nedsatte folketingsudvalg, og jeg har set det som min opgave at søge de fordele bevaret, vi er nået frem til, uden at det får karakter af, at vi indtager en særstilling. Med lovforslaget her er Kongeågrænsen yderligere udvisket, medens vi har genoptrukket den grænse, der går et sted ude på Frederiksberg bakke.

Jeg takker den højtærede minister og kollegerne i udvalget for den forståelse, der er vist vore forhold. Det er lykkedes at bevare et skolenævn for hver skolekreds i den udstrækning, der er interesse for det, og i modsætning til det oprindelige forslag er det nu overladt til forældrene i skolekredsen selv at afgøre, om de ønsker direkte indflydelse på skolens styrelse eller ej. Jeg ved også, at konservative hjem ønskede denne udgang af forhandlingen, og jeg beklager derfor, at det konservative folkeparti ikke ønsker at stå bag ved denne del af lovforslaget. Vi havde ønsket, at den form for tilknytning mellem kirke og skole, der er udformet gennem biskoppens tilsyn med kristendomsundervisningen, bevares, men det har ikke været politisk muligt at få det igennem. Det store flertal nede hos os ønsker, at vor skole skal være en kristen skole, og jeg vil opfordre til, at vi søger at få det bedst mulige ud af forholdene, som de bliver nu, hvor præsten får ret til at overvære religionsundervisningen. Hvis et sogn har en konstellation med en meget nidkær præst og en sensibel lærer, vil den ny ordning give mulighed for gnidninger til skade for den sag, som begge parter ønsker at fremme. På alle steder, hvor der vises fornøden takt og samarbejdsvilje, vil det komme til at gå.

Skolenævnets eneret til indstilling ved besættelse af lærerembeder har ikke kunnet opretholdes. Indstillingen skal nu foretages af skolenævnet i forening med skolekommissionen. Vi har måttet erkende, at der er visse skoler, hvor forældrekredsen er meget lille. Ved en skole i Tønder amt er der i øjeblikket kun 6 hjem. Jeg vil her gøre opmærksom på det ændringsforslag, der nu bliver vedtaget, og som går ud på, at hvis der ikke foreligger en enstemmig indstilling, skal der indsendes oplysning om, hvordan skolenævnets medlemmer har indstillet. Hvis der foreligger en meget stærk indstilling fra et skolenævn, vil det falde skoledirektionen vanskeligt at komme udenom. Alt i alt får vi en tilsynslov, som lægger større myndighed ud til de folkevalgte kredse, og ikke mindst til forældrekredsene, end den lov gør, der i øjeblikket er gældende i det såkaldte

gamle land, og vi får en lov, der kan arbejdes under med tilfredshed nede hos os. Derfor vil jeg give det endelige lovforslag min tilslutning.

Elin Appel: Eftersom mindretallets ændringsforslag er stillet af det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft, vil jeg gerne lige sige et par bemærkninger i tilknytning dertil, idet dette ændringsforslag har mit hjerte, men — sådan som situationen ligger — ikke kan få min stemme. Jeg er af overbevisning tilhænger af det obligatoriske skolenævn ud fra den opfattelse, at det, det drejer sig om, er skolens placering i befolkningen. Jeg tror nok, at diktaturerne i langt højere grad er opmærksomme på, hvilken fundamental stilling skolen har i et folk, end demokratierne er. Det vil jo nok være af væsentlig betydning for os, om vi begynder at begribe, at skolen ikke er et fagområde for pædagogiske eksperter — pædagoger er jo iøvrigt ikke altid eksperter, det må indrømmes —, men det er en institution, som bør være af fundamental interesse for alle, som er interesseret i udformningen af den næste generation. Derfor er det af værdi, at skolen ikke kommer til at ligge som en enklave i landet, men kommer til at ligge midt i byen, og det nås bedst derved, at forældrene i videst mulig grad får interesse for og indflydelse på skolens anliggender, uden at de dog derfor må gribe ind i lærernes fundamentale undervisningsfrihed.

Jeg mener ud fra min principielle stilling, at loven er et ryk i den rigtige retning, men altså ikke et ryk, som er tilstrækkelig langt. Jeg indrømmer, at lovforslaget er bedre end det oprindeligt fremsatte, idet forældrene dog får ret til i sidste instans selv at bestemme, om de vil have skolenævn eller ikke.

Det har altså ikke været muligt at komme længere, og det er nu engang demokratiets lov, at vi må bøje os mod hinanden for at nå de resultater, der skal nås; derfor er jeg naturligvis indforstået med at stemme for det forlig, vi har nået, fordi det ikke alene er mig, der har måttet bøje af fra mit principielle syn, men fordi andre har måttet gøre det samme. Af loyalitet for dette forlig kan jeg ikke stemme for det ærede medlems ændringsforslag, selvom jeg principielt mener, at det er rigtigt, men i den foreliggende situation er der ingen mulighed for at få det rigtige gennemført.

Inger Gautier Schmit: Den ærede ordfører for retsforbundet udtalte, at han som præst var meget tilfreds med lovforslaget i hensende til forholdet mellem kirke og